

Zespół Szkół Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego im. Marii Konopnickiej w Białymstoku
Działanie 9 : Opracowanie metodyczne stworzone przez zespół nauczycieli pod kierunkiem eksperta i
SORE na koniec szkolenia - „ Wybrane zagadnienia edukacji wczesnoszkolnej”
Materiały dla rodzica i dziecka

MAMO, TATO jestem wzrokowcem czyli:

- myślę obrazami, używam kolorów, zakreślam w notatkach, książkach, kalendarzu, szybko mówię, mówię na wyższym tonie, mam płytki oddech, często napięte mięśnie w ramionach, patrzę do góry lub na wprost, zazwyczaj siedzę wyprostowany i wodzę oczami za prowadzącym zajęcia. Siedzę spokojnie, patrzę przed siebie lub spoglądam w górę, a ponadto mam zwyczaj szybko mówić.

To lubię, moje mocne strony

lubię patrzeć na książki i obrazki, przebywać z książką, mam uwagę długotrwałą
lubię patrzeć na uporządkowane rzeczy,
wymagam czystego, schludnego otoczenia
znajduję to co inni zgubili, pamiętam gdzie widziałem/widziałam rzeczy
widzę detale
łatwo znajduję stronę w książce
mam trudności z przyjęciem instrukcji ustnej
jeśli jestem nieśmiały/nieśmiała , będę odpisywać od innych niż prosić o dodatkowe informacje
lubię układać puzzle
dość dobrze rysuję
umiem poprawnie nakryć stół, pamiętam gdzie nakrycia stoją w kredensie
mogę mieć kłopoty z mówieniem
mogę intensywnie przyglądać się twarzy nauczyciela
rzadko rozmawiam w klasie, zwykle odpowiadam kilkoma słowami

W czym i jak mi mogą pomóc dorośli?

- dawaj wiele wskazówek wzrokowych
- urządzaj pokazy
- korzystaj z plansz, grafów, map i legendy
- korzystaj z ramek liczbowych i liczydeł
- korzystaj ze słowników
- wprowadź wzrokowe symbole dźwięków
- używaj lusterka, by dziecko zobaczyło swoje usta

Jest wiele sposobów, które poprzez zabawę pozwalają **doskonalić percepcję wzrokową**, np.:

- składanie pociętych obrazków (od prostych dwuczęściowych, do skomplikowanych puzzli z ulubionymi bohaterami z bajek),
- dopasowywanie części obrazków do całości,
- wyodrębnianie różnic między obrazkami,
- wyszukiwanie szczegółów na ilustracjach,
- składanie pociętych z papieru figur,
- układanie figur z klocków i patyczków.

MAMO, TATO jestem słuchowcem czyli:

Myszę dźwiękami, mam wyostrzony słuch. Jestem wygadany/wygadana. **Mówię dużo głośno i wyraźnie.** Lubię wyrażać własne zdanie. Koncentruję się na czasowniku **słyszeć/powiedzieć, czuć/robić** oraz tj. **decydować - myśleć - tworzyć - wiedzieć - funkcjonować - pamiętać - organizować - planować - rozumieć - radzić sobie**. Mój oddech jest równomierny, głęboki (brzuszny). Moje ruchy ciała są najczęściej drobne i rytmiczne ruchy. Mój głos jest ekspresyjny i doniosły, głowa lekko pochylona, jak przy słuchaniu kogoś. Często patrzę na boki, na wysokości linii uszu. Mam słabą percepcję (wyczucie) czasu i przestrzeni.

To lubię, moje mocne strony

- nigdy nie przestaję mówić, gaduła
- opowiadam żarty, usiłuję być zabawny/zabawna, dobry gawędziarz
- tworzę raczej ubogie teksty pisane
- jest dobrym przywódcą
- lubię rekordy i rytmiczną działalność
- **mam usprawiedliwienia na wszystko**
- znam słowa do wszystkich piosenek
- łatwo zapamiętuję melodie
- osiągam słabe wyniki w grupowych testach inteligencji

UCZEŃ SŁUCHOWY – często cicho powtarza sobie słowa wypowiedane przez prowadzącego lub energicznie kiwa potakująco głową. Kiedy próbuje przypomnieć sobie potrzebną informację, to jakby „odsłuchuje w głowie nagranie” w związku z czym może wpatrywać się niewidzącym wzrokiem w przestrzeń. Odbierając informacje, wodzi oczami z boku na bok lub patrzy w dół (przy czym osoba praworęczna w lewo, osoba leworęczna w prawo). Taki uczeń wypowiada słowa rytmicznie.

Jak uczyć dziecko z silną modalnością słuchową:

- pozwól mu literować i sylabizować podczas pisania
- niech dziecko nazywa znaki przestankowe podczas czytania, by rozwinęło świadomość ich funkcji
- wprowadzaj gry polegające na rymowaniu i łączeniu wyrazów
- pozwól dziecku głośno myśleć, zachęcaj do ustnych odpowiedzi
- łącz dziecko w parę z uczniem o modalności wzrokowej
- zachęcaj do korzystania z kolorowych wskazówek i tablic

Przykłady ćwiczeń **usprawniających percepcję słuchową:**

rozpoznawanie odgłosów zwierząt,

- rozpoznawania przedmiotów na podstawie dźwięków (pekł kluczy, garnek, klocki drewniane, szklanka, folia itp.),
- rozpoznawanie osób na podstawie barwy głosu,
- dobieranie w pary przedmiotów o jednakowym brzmieniu – np. puszki słuchowe,
- rozróżnianie tempa w połączeniu z zabawą ruchową: szybko – bieg, wolno – marsz,
- zabawa w „głuchy telefon”,
- tworzenie wyrazów na tę samą sylabę,
- segregowanie obrazków wg pierwszych głosek,
- układanie rymowanek.

MAMO, TATO jestem kinestetykiem czyli:

głęboko oddycham, wolniej mówię, dotykam bezwiednie rzeczy, fotela, rozmówcy odbieram napięcia, często spoglądam w dół

Jestem bardzo ruchliwy/ruchliwa. Kiedy odbieram informacje, spoglądam na prawo i w dół, a ponadto mówię powoli, kręcę się i wiercę. Biję kolegów, często używam pięści i nie musi być to oznaką moich wrogich intencji

To lubię, moje mocne strony

- uczę się przez ruch
- chcę wszystko czuć, wszystkiego dotknąć, powąchać, posmakować
- opieram ręce na framudze drzwi, kiedy przez nie przechodzę
- potrafię rozłożyć rzeczy na części i potem złożyć je razem
- lubię wykonywać różne rzeczy ręcznie
- jest dobrze skoordynowany/skoordynowana,
- jestem dobry/dobra w sportach, zwłaszcza w tych, gdzie nie jest potrzebna modalność wzrokowa
- lubię robić papierowe samoloty lub inne przedmioty z papieru

UCZEŃ KINESTETYCZNY – słuchając, zazwyczaj swobodnie rozkłada się na krześle.

UCZEŃ DOTYKOWY – lubi podczas słuchania bawić się różnymi przedmiotami tj. długopis, kartki, itp.

Jak uczyć dziecko z silną modalnością kinestetyczną:

- korzystaj z ruchu w działalności eksploracyjnej
- pozwól dziecku wyklaskiwać i wystukiwać liczby, sylaby...
- korzystaj z osi liczbowej na podłodze
- niech chodzi wzdłuż wzorów ze słów
- zużywaj liter z filcu, pisanie w piasku

Przykłady zabaw i ćwiczeń pozwalających **doskonalić sprawność manualną** i koordynację wzrokowo ruchową:

- swobodne bazgranie na dużych arkuszach papieru (kredkami flamastrami),
- zamalowywanie dużych powierzchni grubym pędzlem, na stojąco, przy stoliku dopasowanym do wzrostu dziecka,
- odrysowywanie szablonów,
- kalkowanie obrazków,
- rysowanie po śladzie,
- wycinanki,
- wydzieranie z kolorowego papieru,
- nawlekanie koralików i przewlekanie sznurowadeł,
- zabawy z chwytnością i rzucaniem piłki/woreczka z grochem,
- zabawa pacynkami,
- różnego rodzaju zabawy paluszkowe